

de openbare orde of nationale veiligheid”). Echter, anders dan thans het geval is, verplicht de richtlijn voortaan om tot intrekking van de op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 verleende verblijfvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel tot afwijzing van de verlengingsaanvraag daarvan over te gaan op grond van artikel 32, eerste lid, onder b, van de Vw 2000, indien sprake is van één van de opgesomde situaties. Dit is thans in het tweede lid van artikel 3.105f tot uitdrukking gebracht. De opsomming in deze bepaling is limitatief van aard. Van een wijziging van de bestaande praktijk zal overigens geen sprake zijn, aangezien thans reeds het beleid wordt gevoerd dat in de genoemde situaties wordt overgegaan tot verblijfsbeëindiging (paragrafen C4/3.11 en C5 Vc 2000).

In het derde lid van artikel 3.105f is een delegatiegrondslag neergelegd op basis waarvan nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot het eerste lid van artikel 3.105f. Deze delegatiegrondslag zal worden gebruikt voor de implementatie van artikel 16, tweede lid, van de richtlijn. Ingevolge deze bepaling is slechts sprake van de situatie, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de richtlijn (zoals hiervoor toegelicht), indien de wijziging van de omstandigheden zo ingrijpend en niet-voorbijgaand is dat de persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming niet langer een reëel risico op ernstige schade loopt. Deze bepaling zal in het VV 2000 worden geïmplementeerd.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.107)

In artikel 12 van de richtlijn is opgesomd in welke situaties een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus. De situaties die in het tweede lid van dit artikel zijn opgesomd, komen overeen met de situaties van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag (zie hiervoor onder 2.1). Volgens het derde lid van artikel 12 is het tweede lid (ook) van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in dat lid genoemde misdrijven of daden. De onderhavige wijziging van artikel 3.107 strekt tot implementatie van deze richtlijnbeepaling. Overigens is het reeds bestaande praktijk dat artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag niet alleen kan worden tegengeworpen aan vreemdelingen die persoonlijk de in deze bepaling genoemde misdrijven of daden heeft gepleegd, maar ook aan vreemdelingen die een wezenlijke bijdrage daaraan hebben geleverd (paragraaf C4/3.11.2 Vc 2000) en bijv. ABRvS 27 juni 2005, JV 2005/375).

Artikel I, onderdeel D (artikel 3.114)

Ingevolge artikel 4, eerste lid, van de richtlijn dient de vreemdeling alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk in te dienen. Deze plicht van de vreemdeling is reeds neergelegd in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 en het huidige artikel 3.114 van het Vb 2000. Ingevolge de richtlijn heeft de lidstaat tot taak om alle relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de vreemdeling te beoordelen. Zoals in de nota naar aanleiding van het verslag over de wijziging van de Vw 2000 ter implementatie van de richtlijn is aangegeven (Kamerstukken II 2006/07, 30 925, nr. 7), bevat de huidige asielprocedure voldoende waarborgen om in deze

Vw 2000 geweigerd.

Artikel 3.105f

Het eerste en tweede lid van artikel 3.105f strekken tot implementatie van artikel 19, eerste en derde lid, van de richtlijn. In deze richtlijnbevestigingen zijn de gronden voor beëindiging van de subsidiaire-beschermingsstatus neergelegd. Vertaald naar het Nederlandse systeem gaat het hier dus om de gronden op grond waarvan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, die op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 is verleend, kan worden ingetrokken dan wel de gronden op grond waarvan verlenging van de geldigheidsduur van zodanige vergunning kan worden geweigerd. In de Vw 2000 zijn deze gronden neergelegd in artikel 32, eerste lid, van de Vw 2000.

Het eerste lid van artikel 3.105f strekt tot implementatie van artikel 19, eerste lid, van de richtlijn alsmede onderdeel b van het derde lid van die bepaling. Ingevolge artikel 19, eerste lid, van de richtlijn dient beëindiging van de subsidiaire-beschermingsstatus plaats te vinden, indien de vreemdeling volgens de criteria van artikel 16 niet langer in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Gelet op het eerste lid van artikel 16 is daarvan sprake, indien de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire bescherming is verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Deze situatie komt overeen met de in artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 genoemde grond ("de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen"). Ingevolge artikel 19, derde lid, onderdeel b, van de richtlijn dient beëindiging voorts plaats te vinden, indien de vreemdeling feiten verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, of valse documenten heeft gebruikt, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de subsidiaire-beschermingsstatus. Deze grond komt overeen met die van artikel 32, eerste lid, onder a, van de Vw 2000.

Gelet op het voorgaande biedt de Vw 2000 dus reeds de mogelijkheid om in vorenomschreven situaties tot intrekking van de verleende verblijfsvergunning dan wel tot afwijzing van de verlengingsaanvraag over te gaan. Niettemin is implementatie van de richtlijnbevestigingen noodzakelijk, omdat de richtlijn imperatief is geformuleerd en dus geen ruimte biedt voor een belangenafweging, terwijl artikel 32, eerste lid, van de Vw 2000 facultatief is geformuleerd en die ruimte wel biedt.

Het tweede lid van artikel 3.105f strekt tot implementatie van artikel 19, derde lid, onderdeel a, van de richtlijn. Ingevolge deze richtlijnbevestiging dient beëindiging van de subsidiaire-beschermingsstatus plaats te vinden, indien de vreemdeling, nadat hem die status is verleend, op grond van artikel 17, eerste of tweede lid, van de richtlijn van subsidiaire bescherming uitgesloten is of had moeten zijn. Hiervoor is reeds toegelicht welke situaties zijn beschreven in artikel 17, eerste lid, van de richtlijn (zie de artikelsgewijze toelichting op artikel 3.105e). Ingevolge artikel 17, tweede lid, van de richtlijn is het eerste lid van die bepaling (ook) van toepassing is op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de daar genoemde misdrijven of daden.

Deze situaties vormen in feite een nadere invulling van de grond, genoemd in artikel 32, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 ("de vreemdeling vormt een gevaar voor

misdrijven. Met evenbedoelde internationale instrumenten worden met name bedoeld het Handvest van het Internationaal Militair Tribunaal van 8 augustus 1945 (Neurenberg-Handvest) en het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof van 17 juli 1998.

Voorts vindt uitsluiting plaats, indien de vreemdeling een ernstig misdrijf heeft gepleegd (onderdeel b). Aangenomen wordt dat hieronder — in ieder geval — moeten worden verstaan de misdrijven, als bedoeld in artikel 1F, onder b, van het Verdrag (“ernstige, niet-politieke misdrijven”). Volgens het UNHCR Handbook kan gesproken worden van een ernstig misdrijf ingeval van *“a capital crime or a very grave punishable act. Minor offences punishable by moderate sentences are not grounds for exclusion under Article 1F(b) even if technically referred to as ‘crimes’ in the penal law of the country concerned”* (paragraaf 155).

De uitsluitingsgrond van onderdeel c doet zich voor, indien de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties, als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties. Deze uitsluitingsgrond komt overeen met de handelingen, bedoeld in artikel 1F, onder c, van het Verdrag.

Voorts dient een vreemdeling van subsidiaire bescherming te worden uitgesloten, indien hij een gevaar vormt voor de gemeenschap of voor de veiligheid van de lidstaat waar hij zich bevindt (onderdeel d). Of hiervan sprake is, zal aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval moeten worden beoordeeld.

Tot slot geldt op grond van artikel 17, tweede lid, van de richtlijn dat personen die hebben aangezet tot of anderszins hebben deelgenomen aan voormelde misdrijven of daden, eveneens worden uitgesloten van subsidiaire bescherming. Dit is tot uitdrukking gebracht in onderdeel e van artikel 3.105e.

Indien één van voormelde uitsluitingsgronden van toepassing is, moet subsidiaire bescherming worden geweigerd, aldus de richtlijn. Het bestaande recht voldoet niet geheel aan deze richtlijnbevestiging. Weliswaar biedt artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 de mogelijkheid om een vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op de rechtsgrond voor verlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000, niettemin verlening van een verblijfsvergunning op die grond te weigeren, doch het betreft hier een facultatieve mogelijkheid terwijl de richtlijnbevestiging imperatief van aard is. In de huidige wet- en regelgeving is — met uitzondering van één specifieke situatie — niet nader ingevuld wanneer van deze facultatieve mogelijkheid gebruik wordt gemaakt. Enkel voor de situatie dat aan de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vw 2000 vanwege toepasselijkheid van artikel 1F van het Verdrag wordt onthouden, is in artikel 3.107, eerste lid, van het Vb 2000 geregeld dat aan de vreemdeling tevens een verblijfsvergunning op één van de andere gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 dient te worden onthouden. Echter, zoals hiervoor is toegelicht, verplicht de richtlijn ook in andere gevallen tot het weigeren van subsidiaire bescherming. Dit is thans tot uitdrukking gebracht in het tweede gedeelte van artikel 3.105e. Indien sprake is van één van de opgesomde uitsluitingsgronden, dan wordt verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de

samenwerkingsplicht te voorzien. Vanuit een oogpunt van rechtszekerheid is er niettemin voor gekozen om het element van samenwerking uit de richtlijn in artikel 3.114 op te nemen. Tot een wijziging van de bestaande praktijk zal dit echter niet leiden, nu de praktijk immers al voldoet aan de richtlijn.

In artikel 4, tweede lid, van de richtlijn is nader uitgewerkt wat onder evenbedoelde elementen moet worden verstaan. Ter implementatie van dit artikel wordt aan artikel 3.114 een tweede lid toegevoegd, waarin een delegatiegrondslag wordt gecreëerd op basis waarvan de richtlijnbevestiging nader kan worden uitgewerkt in het VV 2000. De desbetreffende elementen bestaan volgens de richtlijn uit de verklaringen van de vreemdeling en alle documentatie die hij in zijn bezit heeft over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Artikel I, onderdeel E (artikel 3.120a)

Dit betreft slechts het vernummen van een bestaand artikel.

Artikel I, onderdeel F (artikel 3.122)

Het eerste lid van artikel 3.122 strekt tot implementatie van artikel 22 van de richtlijn. In deze richtlijnbevestiging is bepaald dat aan personen van wie is erkend dat zij internationale bescherming behoeven zo spoedig mogelijk nadat hun de desbetreffende beschermingsstatus is verleend, toegang wordt verschaft tot duidelijke informatie in een voor hen begrijpelijke taal betreffende de rechten en plichten die verband houden met die status. De wijze van informatieverstrekking zal nader worden uitgewerkt in het VV 2000 op basis van de in het tweede lid van artikel 3.122 neergelegde delegatiegrondslag. Het is de bedoeling dat de desbetreffende informatie wordt verstrekt door gelijktijdig met de beschikking waarbij de verblijfsvergunning wordt verleend een folder mee te zenden in een voor de vreemdeling begrijpelijke taal.

Artikel II (Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg)

De wijzigingen in artikel 61 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg strekken tot implementatie van artikel 30, derde, vierde en zesde lid, van de richtlijn.

De voogdij over de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen wordt opgedragen aan de instelling voor voogdij en gezinsvoogdij Nidos (artikelen 1:245 jo. 295 en 302 van het Burgerlijk Wetboek). Nidos is de enige instelling die hiertoe is aanvaard door de Minister van Justitie. Nadat Nidos de voogdij over een niet-begeleide minderjarige heeft gekregen, dient het zorg te dragen voor het welzijn van het kind, waaronder de zorg voor huisvesting en verzorging.

De wijziging in het eerste lid strekt tot implementatie van het zesde lid van

artikel 30 van de richtlijn. In die bepaling is neergelegd dat personen die met niet-begeleide minderjarigen werken, een passende opleiding met betrekking tot hun behoeften volgen of gevolgd hebben. Deze richtlijnbe­paling is geïmplementeerd door aan het eerste lid een verwijzing naar het bepaalde in artikel 29, eerste lid, onder b en h, van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg toe te voegen. Aldus is bepaald dat medewerkers van het Nidos dienen te beschikken over deskundigheid met betrekking tot de beoordeling en aanpak van opvoedingssituaties die het onbedreigd opgroeien van jeugdigen kunnen belemmeren, alsmede over de juridische aspecten van de haar opgedragen taken.

Het nieuwe tweede lid van artikel 61 strekt tot implementatie van het derde en vierde lid van artikel 30 van de richtlijn. Het somt allereerst de in deze richtlijnbe­palingen genoemde mogelijkheden van plaatsing op. In de meeste gevallen worden de niet-begeleide minderjarigen door Nidos — zonder tussenkomst van het bureau jeugdzorg — geplaatst in voorzieningen die geen jeugdzorg zijn, in het bijzonder bij volwassen familieleden, in een zogenaamde COA-voorziening, in een pleeggezin waarmee Nidos een contract heeft afgesloten of in kleinschalige woonvoorzieningen. Bij plaatsing van een niet-begeleide minderjarige in een instelling van een zorgaanbieder zal het bureau jeugdzorg een indicatiebesluit nemen op verzoek van Nidos (artikel 5 van de Wet op de jeugdzorg). Uitdrukkelijk is bepaald dat Nidos ten aanzien van de plaatsing een inspanningsverplichting heeft om te bevorderen dat de verblijfplaats van de minderjarige dezelfde is als die van zijn broers of zussen en dat verandering in de verblijfplaats van de minderjarige tot het strikt noodzakelijke minimum dient te worden beperkt. Dat het kind inspraak heeft bij de plaatsing, als bepaald in het derde lid van artikel 30 van de richtlijn, is reeds bestaand recht. Dit vloeit voort uit artikel 40, vierde lid, jo. artikel 61 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg, waarin is bepaald dat het voogdijplan niet tot stand komt dan nadat hierover overleg is gepleegd met de minderjarige, of ingeval van plaatsing op basis van een indicatiebesluit uit artikel 34 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg.

Artikel III

De in artikel 14, eerste lid, en artikel 19, eerste lid, van de richtlijn neergelegde mogelijkheid om een verleende vluchtelingenstatus of subsidiaire-beschermingsstatus te beëindigen omdat de desbetreffende vreemdeling geen vluchteling meer is, dan wel niet langer in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, geldt volgens de bewoordingen van deze richtlijnbe­palingen enkel ten aanzien van statussen die verleend zijn op grond van asielaanvragen die zijn ingediend ná inwerkingtreding van de richtlijn. De richtlijn is op 20 oktober 2004 in werking getreden. Het onderhavige artikel voorziet in het noodzakelijke overgangsrecht.

TRANSPONERINGSTABEL

In de tabel zijn enkel de richtlijnbe­palingen opgenomen waarop het onderhavige besluit betrekking heeft. Een volledige transponeringstabel is opgenomen als bijlage bij de

toelichting op het wetsvoorstel tot wijziging van de Vw 2000 aan de richtlijn
(Kamerstukken II 2006/07, 30 925, nr. 3, p. 14/15).

Richtlijn (art.)	Nieuwe regelgeving
4, eerste lid	3.114, eerste lid, Vb 2000
4, tweede lid	3.114, tweede lid, Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
4, derde, vierde en vijfde lid	3.105a Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
5, 6, 7, 8, 9 en 10	3.105a Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
11, eerste lid	3.105c, eerste lid, Vb 2000
11, tweede lid	3.105c, derde lid, Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
12, eerste en tweede lid	-
12, derde lid	3.107, eerste lid, Vb 2000
13	3.105b Vb 2000
14, eerste en derde lid	3.105c, eerste lid, Vb 2000
14, tweede lid	-
14, vierde lid	3.105c, tweede lid, Vb 2000
14, vijfde lid	3.105b Vb 2000
15	3.105d Vb 2000
16, eerste lid	3.105f, eerste lid, Vb 2000
16, tweede lid	3.105f, derde lid, Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
17, eerste en tweede lid	3.105e Vb 2000 3.105f, tweede lid, Vb 2000
18	3.105e Vb 2000
19, eerste lid en derde lid,	3.105f, eerste en tweede lid, Vb 2000
19, vierde lid	-
22	3.122 Vb 2000; nadere regelgeving in VV 2000
24	3.105 Vb 2000
30, derde, vierde en zesde lid	61 Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg